

Gentagelse eller repetition i didaktikken

Af: Alice Buchhave Nørlem

Kvalificerede kræfter er samlet i en ny bog om didaktik, som i nogen grad lever op til den trættende titel - hvem vil ikke gerne være moderne og aktuel - men som også understreger det til alle tider indlysende krav: Vi må med jævne mellemrum rydde op i didaktikken, så den er moderne og aktuel.

Fakta

Titel

En moderne og aktuel didaktik

Pris

311,25

Sider

204

Forlag

Dafolo

Min sammenbidte og livstrætte indstilling til bogen - Åh, endnu en bog med komplicerede forklaringer på læring og didaktik og pædagogik, helt blind for praksis, endnu en bog, der vil reformere og forklare praksisheltene, at de gør det helt forkert" - forsvandt som vejrpesimisme på den første forårsdag ved læsningen af bogens første to kapitler.

"En moderne og aktuel didaktik" er en antologi med ti artikler med forskellige vinkler på didaktik og læring. Det opmuntrende ved den første artikel i bogen var dens nøgterne, sobre og respektfulde beskrivelse af didaktikkens udvikling. Der var ingen altså-i-gamle-dage-tænkte-man-sådan-fordi-man-ikke-vidste-bedre-attitude, men en virkelig interessant, respektfuld og enkel fremlæggelse af forskellige vinkler på didaktikkens fokusområder. Befriende læsning, som man kan blive klogere af. Ane Qvortrup og Hanne Fie Rasmussen fører læseren igennem skiftende tiders skiftende fokus på en måde, så man får lov til at samle guldkornene op og får plads til at reflektere over, hvordan didaktikken i en moderne sammenhæng kan skifte fokus uden at være gammeldags eller tåbelig.

Det sobre, nøgterne og begavede føres videre i kapitel to. Her er fokus et ganske andet. Hvad er folkeskolens overordnede hensigt med at uddanne? Det er jo et vældigt interessant spørgsmål. Kapitlet leverer et sprog, som gør det muligt at sætte debatten om læring, kundskaber, færdigheder og dannelse i system, så det bliver muligt at debattere det sagligt uden at grave skyttegrave. Det er ret smart og absolut nødvendigt at gøre det muligt i en tid, hvor alt er til debat, og modtrækket måske netop derfor ofte bliver en næsten religiøs tilgang til den sidste nye pædagogiske/didaktiske strategi. Kapitlet viser, hvordan tider skifter, og sæder mildnes (eller strammes), det giver et bud på, hvad vores næste pejlemærke bliver. Interessant og inspirerende og meget anvendeligt i diskussionerne om nutidens didaktik.

Hvis man nu fornemmer en måske aftagende begejstring for "En moderne og aktuel didaktik", er det nok ikke helt galt. Det forholder sig ikke sådan, at bogens resterende kapitler er uinteressante eller ubegavede, det er bare repetition af kendt stof. De resterende artikler er genbesøgte debatter, velgennemgåede, velstrukturerede, velvalgte og velmenende. Men det, som gør bogens første to kapitler så gode, er, at de uden pegepind og panderynke viser, hvordan vi kan være opmærksomme på de blinde pletter, som opstår, når vi ser det blændende lys fra en didaktisk metode eller tilgang. Det er befriende og opløftende og en decideret gentagelse af didaktikken i allerbedste forstand. For didaktikken skal gentages - generobres - med jævne mellemrum, så den bliver aktuel og moderne. Men hvis den bare repeteres med enkelte nye ingredienser i samme gamle, lettere patroniserende indpakning, så udebliver den store nye erkendelse.

Men nye læsere kan godt begynde her. Der er godt stof at hente. Inspiration på lager. Måske skyldes denne anmelders modvilje mod bogens sidste kapitler dovenskab og en stor mangel på kærlighed til beskrivelser af forskningsdesign og rapporter, som nogle af kapitlerne forfalder til.

Kompagnistræde 34, 1208 Kbh K,
tlf 3369 6300, folkeskolen@folkeskolen.dk